

στυγεῖν. Μισῶ/ἀπεχθάνομαι, hate/abhor, Ἐμπεδοκλῆς 115.12 στυγέουσι δὲ πάντες 116 στυγέει δύσκλητον Ἀνάγκην Δημόκριτος 199 ἀνοήμονες τὸ ζῆν ὥς (?) στυγέοντες ζῆν ἐθέλουσι δείματι αἰδεῶ.

στυγερός 1. Στυγερός/μισητός, odious/hateful, Ξενοφάνης 3.2 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγεροῦ 2. Στυγερός/τρομερός, horrible/terrible, Παρμενίδης 12.4 πάντα γὰρ <ῆ> στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει.

σὺ 1. Σὺ (μὲ γραμματικὴ ἀπλῶς σημασία), you (with grammatical meaning), Ἡράκλειτος 125a μὴ ἐπιλίποι ὅ μ' ἄς πλοῦτος ... Ἐφέσιοι Παρμενίδης 2.1 κόμισαι δὲ σὺ μῦθον 6.2-3 τά σ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα. πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος <εἰργω> 8.50 ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον Ἐμπεδοκλῆς 111.2 ἐπεὶ μούνω σοι 112.4 ἐγὼ δ' ὅ μ' ἔν θεὸς ἄμβροτος 2. Σὺ (μὲ ἀξιολογικὴ ἀναφορά), you (with axiological reference), Παρμενίδης 7.2-3 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἰργε νόημα μηδέ σ' ἔθος πολέπειον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω Ἐμπεδοκλῆς 4.1 Πανσανίη, σὺ δὲ κλῦθι 2.8 σὺ δ' οὖν, ἐπεὶ ὧδ' ἐλιάσθης, πεύσεαι 3.3 σὲ ... Μοῦσα, ἄντομαι 17.26 σὺ δ' ἄκουε λόγον στόλον οὐκ ἀπατηλόν.

συγγενεῖς (τύπ. συγγενεῖς). Οἱ συγγενεῖς, the kin/the relatives, Δημόκριτος 90 ἡ τῶν συγγενῶν ἔχθη τῆς τῶν ὀθνείων χαλεπωτέρη μάλα 107 φίλοι οὐ πάντες οἱ συγγενέες, ἀλλ' οἱ συμφωνέοντες περὶ τοῦ συμφέροντος.

συγγίνεσθαι. Ἐνώνομαι/σμίγω, connect with/mix with, Ἐμπεδοκλῆς 22.8 πάντῃ συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρά.

συγγινώσκεσθαι. Παρέχω συγγνώμη/συγχωρῶ, offer forgiveness/pardon, Δημόκριτος 253.7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετές.

συγγονή. Συγγένεση/σύστασις, syngenesis/composition, Δημόκριτος 137 συγγονή: σύστασις. Πρβλ. γονή, δίγονος.